

морално чувство у васъ е слабо. Защо? — Защото не е подкрѣпено отъ вашия вжтрѣшенъ животъ, не говоря за външния. Всѣко едно Божествено чувство, всѣка една благородна Божествена мисль, която клони да погине, ще я подкрѣпишь и ще й дадешъ животъ. Тази мисль, това чувство, въ тѣхъ има животъ. Въ тази мисль единъ день ще влѣзе да живѣе единъ ангелъ. Въ това, днесъ слабо чувство, утрѣ ще влѣзе единъ херувимъ да живѣе. Това е една малка стаица, въ която трѣбза да живѣемъ. Слѣдователно, ние съ нашитѣ мисли, съ нашитѣ чувства, съ нашитѣ дѣйствия създаваме материалъ, отъ който бѣдещиятъ свѣтъ може да живѣе. Отъ тѣхъ той ще се създаде. Питамъ тогава: какво създаваме ние? Какви работи приготвяватъ българитѣ за градежъ на своето здание въ другия свѣтъ? Тия тухли, които еврейтѣ правиха въ Египетъ, бѣха направени отъ прѣстъ и слама.

„Всичко, каквото чухъ отъ Отца си, явихъ ви го“.

Какво? Казва единъ отъ евангелиститѣ: „Богъ толкозъ възлюби свѣта, че изпрати своята жива Любовь да внесе животъ въ мъртвитѣ дѣца на земята“. Турете една линия, и започнете новия животъ въ васъ! Нека десетъ души отъ васъ, азъ не искамъ всички, нека се намѣрятъ десетъ души днесъ, да започнатъ новия животъ. Хайде, ако нѣма десетъ, трима души нека да сж, по-долу не снемамъ. Трима или десетъ души отъ цѣлото събрание, внесете тази велика мисль въ вашия животъ, и вие ще бждете въ състояние да обърнете колелото на цѣлата земя въ друга посока. Сега, нѣкои може да ми възразятъ: това е щестлавие. Не е. Този Божественъ ключъ отъ 8000 години чака да го завърти нѣкой. Тукъ, електричеството въ София, има общи ключове, съ които се пуца, но въ всѣка една ваша стая има само единъ специаленъ ключъ. Слѣдователно, тѣзи, които отварятъ общитѣ ключове, ще дойдатъ ли въ вашата стая да отворятъ ключа ви? Не, вие сами ще си го отворите, и ще видите дали има свѣтлина или не. Казвамъ ви: завъртете ключа на тази Божествена Любовь! Колкото животътъ е по-простъ, толкова е по-лекъ за изпълнение.

Казва Христосъ: „Каквото чухъ отъ Отца си, явихъ ви го“.